

Tato diplomová práce se zabývá fenoménem burden-sharingu v Severoatlantické alianci. Sdílení společného břemene bylo vždy považováno za důležité téma, které s anexí Krymu nabralo na dynamice. Objevují se dokonce úvahy o možném konci NATO, neboť prý USA dochází trpělivost s spojeneckým neplacením za obranu. Práce aplikuje metodologii od Lene Hansen, vycházející z klasického díla Davida Campbella *Writing Security*. Předpokladem pro analýzu je stanovení si vládního intertextuálního pole, uvnitř kterého hledáme opakující se názorové vzorce konkrétních členů NATO a jejich postoje či vyjadřování k problematice burden-sharingu. K těmto vzorcům se pak dostáváme pomocí Hansenovské metodologie a rozdělení do dvou časových rámců, v nichž sledujeme centra s opakujícími se názory na problematiku burden-sharingu. Prvním časovým rámcem je období devadesátých let a druhým události po roce 2001. Interpretace chování členů poukazuje na vznik několika mezi sebou částečně propojených a částečně vzájemně vymezených center argumentace. Tato centra zhruba souhlasí s pozicí tří největších evropských členů NATO. Ti, jak se ukazuje, své postupy přizpůsobují kontextu a situacím. Práce se snaží o co nejširší analýzu situace, proto se zabývá nejen burden-sharingově krátkodobými intenzivními událostmi, tedy intervencemi NATO, ale i debatou nad dlouhodobým institucionálním řešením, která je nejpatrnější během aliančních summitů.